

virkende Kraft fra 1. August f. A., har dette sin Grund i, at vi af det fremlagte Forslag og af Finansministerens og Partiordførernes Udtalelser ved Forslagets Fremlæggelse og dets 1ste Behandling har faaet Indtryk af, at Tjenestemændene ikke kan vente deres Andragende til Regeringen af 4. Januar d. A. fuldt imødekommet.

Den anden ansøgte Ændring til § 1, hvorefter Sætningen: „siden 1. Januar 1916 uafbrudt har været og“ udgaar, maa ses i Sammenhæng med ovenførte Ændring og Slutningsbestemmelsen i § 2 i den af os ansøgte Affattelse. Herefter vil ingen kunne faa Tillæg, medmindre vedkommende har gjort et fuldt Kvartals Tjeneste og endnu paa Udbetalingsdagen befinder sig i Statens Tjeneste. Til Gengæld indrømmer denne Paragraf nyansatte Personer Ret til Tillæg, hvilket ikke er indrømmet i Regeringsforslaget, der fordrer uafbrudt Tjeneste siden 1. Januar 1916, uanset om han kommer til at gøre Tjeneste op til et helt Aar i den Periode, for hvilken Tillæget er foreslaaet.

Nødvendigheden af denne Ændring fremgaar navnlig af, at Begyndelseslønnen under de nuværende Prisforhold er for lav.

§ 2. I 2den til 3die Linie er foreslaaet at lade udgaa Ordene: „der har Forsørgelsespligt overfor Børn under 15 Aar.“ Vore Motiver hertil er, at Enkemænd og Enker selv uden Børn som Regel fører Husstand, hvilken Omstændighed maa jævnstille dem med gifte. Fraskilte og fraseparerede vil som Regel ogsaa føre selvstændig Husholdning, foruden at disse Tjenestemænd næsten uden Undtagelse svarer Bidrag til den tidligere Hustru.

§ 2. I 3die Linie er Tillæget, respektive 180 Kr. og 90 Kr. for Aaret, ændret til at være 60 Kr. og 50 Kr. kvartaarlig. Med Hensyn til dette Punkt skal vi tillade os at anføre, at Omskrivning fra Aarsbeløb til Kvartalsbeløb alene refererer sig til, at vi har andraget om, at Loven kommer til at omfatte 5 Kvartaler i Stedet for fire, hvorfor et Aarsbeløb, under Forudsætning af at dette imødekommes, ikke kan anføres i Paragraffen. Men dernæst skal vi, hvad Beløbs Størrelse angaar, fremføre, at Organisationerne i deres Andragende af 4. Januar d. A., hvoraf vi tillader os at vedlægge nogle Eksemplarer, for de gifte netop androg om et Beløb, der svarer til 60 Kr. Kvartalet, hvilket Beløb ogsaa ønskedes til de ugifte, da vort Andragende var baseret paa Lønningsprincip uden Hensyn til Stilling som Forsørger m. m. Naar vi nu kun andrager om 50 Kr. Kvartalet for de ugifte, har dette sin Grund i, at Organisationerne, efter hvad der nu foreligger, indser Vanskeligheden ved at faa deres oprindelige Krav imødekommet. Men det forekommer os uretfærdigt at nedbringe Tillæget for den ugifte til det halve, thi man kan jo ikke se bort fra, at mange ikke forlader den ugifte Stand af Hensyn til Forpligtelser overfor gamle Forældre, svagelige Søskende o. s. v.

I øvrigt maa vi til Fordel for Opretholdelsen af disse Beløb paapege, at Organisationerne i deres Andragende har fremsat Kravet om 60 Kr. Kvartalet (240 Kr. for et Aar), fordi sidstnævnte Beløb svarer til Prisstigningen paa et 2,000 Kr.s Budget fra Aaret 1917 indtil Krigens Udbrud i 1914. Ved at indtage denne Stilling har Organisationerne — som alt fremhævet i Andragendet — paalagt Tjenestemændene at bære Krigsdyrtiden selv. Og vi maa insistere paa, at et Krav, der ligger langt under, hvad Flertallet af Tjenestemænd mener med Rette tilkommer dem, og som er givet denne beskedne Størrelse for at have Mulighed for Gennemførelse, ikke yderligere kan beskæres. Organisationerne har ikke ansøgt Regering og Rigsdag om et Beløb, hvorpaa der kan slaas af. Man har lagt hele Sagen op, redegjort for Prisstigningen før og efter Krigen og derpaa valgt det mindst mulige i Tillid til, at Regering og Rigsdag vilde paaskønne den Stilling, Tjenestemændene indtager, og ikke nedbringe deres Krav til et Beløb, hvis Utilstrækkelighed godtgøres af alt foreliggende prisstatistisk Materiale. Det fremgaar nemlig af statistisk Departements Prisundersøgelser, at der, foruden de 240 Kr.s Prisstigning inden Krigen, desuden under selve Krigen er sket en Prisstigning paa et 2,000 Kr.s Budget af 484 Kr. Heraf falder ikke mindre end 317 Kr. paa Fødevarer. Vi henviser til vedlagte Eksemplar af Statistiske Efterretninger Nr. 3 for Februar Maaned d. A. Under ordinære Forhold maatte Kravet om 60 Kr. Kvartalet sikkert anses for fuldt berettiget, thi det svarer til den ordinære Forringelse i vore Lønninger; men at dette Krav under de nuværende ekstraordinære Forhold, hvor der paa Budgetter af omkring 2,000 Kr. yderligere ligger